

Недеља Светих отаца седмог Васељенског Сабора у цркви под Горицом

У недељном дану, када наша Света Црква прославља, Свете Оце седмог Васељенског Сабора – служена је Света Литургија у подгоричком храму, Великомученика Ђорђа.

Светим евхаристијским сабрањем началствовао је протојереј-ставрофор Гојко Перовић архијерејски намесник подгоричко-колашински уз саслужење протојереја Мирчете Шљиванчанина старешине Цркве, протојереја-ставрофора Милете Кљајевића, протојереја-ставрофора Драгана Станишића, протојереја Јована Радовића, јереја Блажа Божовића, ђакон Луке Павићевића и молитвено учествовање протe Милуна Фемића, дугогодишњег старешине овог древног храма.

За певницом на литургијске возгласе је одговарао хор Свети Сава, руковођен хоровађом и вероучитељицом, Снежаном Поповић.

Након прочитаног Јеванђелског зачала, словом поуке сабранима у храму Господњем обратио се, словом поуке, началствујући свештенослужитељ,

прота Гојко Перовић, казујући да ова беседа Јеванђелска, Господња, потиче од најједноставнијег морала људскога, који се распростро и до оних филозофа који нису били проповедници хришћанства – а, која гласи, Не чини што не би волио да теби неко чини – подвукао је прота, у својој беседи.

Господ каже, нагласио је отац, да уколико ћете да живите хришћански, и ако хоћете да се у Бога уздате и ако се од Бога нечему надате, – немојте на томе да останете, јер тако исто чине и незнабошци, – указао је отац, рекавши да нас Господ позива да љубимо непријатеље своје.

„ Господ нас призива, крштавамо се и рађамо за Вјечни живот. Господ нас призива да се присећамо, да смо овде само у пролазу; јер ако ово није пролазни живот, за нас хришћане који вјерујемо у Христово Васкрсење – онда смо погријешили а ако јесте ово пролазни живот, као што је био у утроби матере, остаде ли ко у њој ? – “ упитао је началствујући свештенослужитељ.

Додавши, да ако ћемо бити становници онога будућега живота, – зато дајемо оно што немамо и дајемо више, него што ће нам неко вратити.

А шта се данас дешава, браћо и сестре ? упитао је поново, одговоривши да не само да не дајемо колико смо добили, – него се на камату дају паре !

„ Свети Оци још из 3 и 4 в. – сматрају да се то броји у највећи гријех; али није крив само онај који из неке своје злобе, даје паре на камату (што је вишеструки гријех: немаш вјере да ћеш добити оно што си дао, него хоћеш и да зарадиш на нечијој муци, па се још зовеш добротвор, јер си га спасио, кад му је требало – и све то тако заоденуто у обличје добротворства) и уносе муку и раздор у сваку кућу, већ је и крив и онај који је кренуо да узима паре од каматаша (јер је тиме оптеретио себе и тога несретника, који му то даје, као и цијелу породицу) !“ – закључио је отац, призвавши Божији благослов на верне Његове, да их сачува у памети и у вјери, у вјекове вјекова, позвавши на крају свога обраћања у подгоричком храму, сву децу да се придруже Школи вјеронауке Свети Ћорђе, која постоји годинама, при овом светом храму.

Потом су сви они који су се припремили постом и молитвом – приступили Светој чаши.

Заједничарење свештенослужитеља и парохијана настављено је у Светогеоргијевском Дому.

За то време, одржани су часови веронауке, за полазнике школе Свети Ћорђе, код протинице Надице Радовић.

play: inline-block; width: 0px; RES_start">

mitropolija.com